

Statsministeren (Stæuming): I Anledning af den Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Westermann gjorde, vil jeg blot sige, at naar man her i denne Del af Landet mener, at det er formaalstjenligt at afskaffe Konvolutterne ved Stemmeafgivningen, sker det jo af rent praktiske Grunde, for at lette Arbejdet med Optællingen o. s. v., et Forhold, som næppe i synderlig Grad kommer i Betragtning, naar der er Tale om Færøerne. Da Færøernes Lagting har ønsket at bibeholde Konvolutterne, synes jeg ikke, der er nogen Grund for os til at gøre Indvending derimod.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om udvidet Adgang for danske Fiskerskibe til Fiskeri i grønlandske Farvande m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4649; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 4304).

Sagen sattes til Forhandling.

Hauberg: Som det allerede er sagt, er det en kendt Sag, at Færingerne i de senere Aar er kommet ud for meget alvorlige Vanskeligheder, fordi nogle udenlandske Trawlere har begyndt en Fiskerivirksomhed paa de Pladser, hvor Færingerne tidligere drev Fiskefangst. Færingerne har ikke kunnet konkurrere med disse udenlandske Trawlere. De har været vant til at drive deres Fiskeri med Haand- og Langline, og da de ikke har haft Raad til at anskaffe sig de Baade og Redskaber, som Trawlerfiskeriet kræver, er de efterhaanden blevet slaaet fuldstændig ud.

Nu er imidlertid Fiskeri Færingernes Hovednæringsvej, og saa har de maattet søge sig andre Pladser at fiske paa. De forsøgte ved Island, men her viste Erfaringerne, at Fiskebestanden aftog, og man maatte søge andre Steder hen. Saa forsøgte Færingerne ved Nordnorge, ved New Foundland og Danmarksstræde, men paa disse Steder viste det sig, at den Metode, de anvendte under Fiskeriet, ikke gav gode Resultater — ja, var paa mange Steder fuldstændig uanvendelig. Senere søgte Færingerne saa op

til Havene omkring Grønland, og her fandt de bedre Muligheder for at anvende deres specielle Fiskemetode. Udbyttet var ingenlunde stort eller straalende, men det var allsaa bedre end paa de Steder, hvor man tidligere havde forsøgt. Det førte naturligvis med sig, at Færingerne Aar efter Aar drog til Grønland paa Fiskeri i større og større Tal. De rejser som Regel derop i Maj Maa-ned og kommer hjem i September.

Jeg har set disse Færing i Virksomhed, og det er i høj Grad ikke Lystture, der er Tale om. For det første har de en meget lang Vej, 1 500—1 600—1 700—1 800 Sømil derop, og for det andet maa de meget ofte kæmpe imod haardt Vejr, Storm, mod Isbjerg, mod Taage og Skær, og naar man saa ved, at de Fartøjer, Færingerne har, ofte er gamle og af den Grund kun lidet modstandsdygtige, kan man ikke andet end beundre det Mod og den Vilje, Færingerne her udviser, og man forstaar ganske uvilkaarligt, at det her maa dreje sig om deres Eksistensmulighed. De sidste Aar er mellem 2 500 og 3 000 Færing taget op paa dette Grønlandsfiskeri, og det er mange Mennesker; det er endogsaa saa mange, at det Tal, jeg her har nævnt, de ca. 3 000 Mand, udgør ca. Halvdelen af den voksne mandlige Befolkning paa Færøerne.

Saa forstaar man jo, hvor stor og mægtig en Rolle hele Spørgsmaalet spiller for Befolkningen paa Færøerne, ja, man overdriver vel ikke, naar man siger, at Ordningen af dette Spørgsmaal, som det har udviklet sig, er blevet en Livsbetingelse for Færøerne. Det er for saa vidt let at forstaa, men paa den anden Side er det ogsaa let forstaaeligt, at Grønlænderne ser paa hele denne Udvikling med en Del Ængstelse.

Grønland er et meget stort Land, og der er kun en lille Befolkning, men trods det at Landet er stort og Befolkningen lille, er Erhvervsmulighederne deroppe meget sparsomme — det ved de, der har set det —, og derfor kan man godt forstaa, at Grøn-lænderne er meget opmærksomme over for enhver Udvikling, der kan berøve dem selv den mindste Smule af deres Erhvervsmuligheder. Grøn-lænderne er ganske simpelt bange for, at Færingerne skal tage Fjordfiskeriet op og gennem denne Virksomhed skade Jagtbetingelserne i de Kystegne, hvor Fjordfiskeri kommer til at foregaa, idet man mener, at den Larm, Skibene og Motorerne gør, vil fordrive Jagtbyttet fra disse Kystegne.

Hidtil har Færingerne ikke haft nogen Ret eller Adgang til at drive Fjordfiskeri ved Grønland, og der er heller ikke i Lov-